

Medlem af Finantsudvalgets Mindretal holdt paa, at vi skulde fortsætte med Bevillingen under samme Betingelser som ifjor, nemlig give den til Bygningen af det store Skib. Jeg tror nu, at en meget stor Deel af de Betragtninger, som ere fremsatte af den sidste ærede Taler — Formanden i Udvalget (Senger) — og som jo tildeels ogsaa ere bekendte fra tidligere Forhandlinger, kunne gjøres gjældende mod det ærede Mindretals Standpunkt; men jeg skal ikke nægte, at Mindretallet har en meget væsentlig Støtte for sin Anskuelse, nemlig en fælles Regjerings- og Rigsdags Beslutning. Jeg kan forstaae, at det er Noget, at de have Ret til at tage Hensyn til, at det er et Fleertal af Rigsdagen, der i Forbindelse med Regjeringen — som ganske vist væsentlig er den samme nu som dengang — har vedtaget det, som det ærede Mindretal nu ønsker skal gennemføres. Jeg har personlig — og jeg tror det samme gjælder Fleertallet i det forrige Finantsudvalg som ogsaa i det nuværende — ikke kunnet erkjende af de Grunde, der allerede ere anførte, men som jeg ikke skal gjentage, og af flere andre endnu, at det er den hensigtsmæssigste Maade at anvende vore Midler paa for Tiden, om vi vilde bygge dette store Skib, og jeg turde maaffee i den Anledning bemærke, at den lange Tid, der vilde hengaae, inden man kunde faae Anvendelse for de mange Penge, man nedlagde i det store Skib, er, netop paa Grund af den nuværende politiske Situation i Europa, et meget væsentligt Moment til Bedømmelsen af Spørgsmaalet, medens vi, ved at bygge et Skib med det halve Artilleri, vilde opnaae, at vi to Aar tidligere vilde have Halvdelen af det Forsvar, der ligger i det store Skib, til vor Raadighed. Dernæst er der jo den Hindring for at følge Mindretallet, at vi ikke for Tiden have en Regjering, som ønsker at modtage Bevillingen til det store Skib. At Regjeringen ikke for Tiden ønsker den, er jo dog en Hovedhindring, thi en Bevilling af den Natur kan man ikke paatvinge Regjeringen; det vilde af mange Grunde være aldeles urimeligt. Har man derimod en Regjering, som, efter hvad der er fremkommet, har søgt, saavidt Tiden har tilladt det, at klare sin An-

skuelse til en vis Grad om det hele Spørgsmaal, saa maa dette Hensyn komme i Betragtning, naar Fleertallet i Udvalget er gaaet imod det nævnte Mindretal. Men dette Fleertal deler sig nu i to Dele, ikke blot med Hensyn til Realitetsforskjellen mellem Forslaget under Nr. 5 og Forslaget under Nr. 6, men ogsaa — det er ialfald Tilfældet for mit Bedkommende — af det Hensyn, at man, ved at stille sig paa Forslaget Nr. 6, gjør det langt klarere, om det med Hensyn til Systemforandringen i Flaadens Udvikling er en foreløbig Beslutning eller en vedvarende Beslutning, Folkethinget vil tage. (En Stemme: Nei!). Det ærede Medlem siger Nei, og jeg maa da maaffee endmere begrunde min Udtalelse. Der er, for at gaae over til en Systemforandring, anført forskellige Udtalelser, der skulde angive den Begrænsning med Hensyn til Dybgaaendet og visse andre almindelige Egenskaber, som her skulde fordres hos de Skibe, der skulle bygges. Der har saaledes fra den høitagede Ministers Side været talt om vore „snevre Farvande“. Jeg har ikke hørt de mere sagkyndige Medlemmer af Thinget gaae nærmere ind paa dette Spørgsmaal; men det forekommer mig ikke klart, hvad der forstaaes ved de „snevre Farvande“ med 12 Fods Vand. Tage vi saaledes det almindelige Seiløb gennem Drejsund og Belterne, da er der der ingen Forhindring for Skibe indtil 22 Fods Dybde; det eneste Eted, hvor Dybden gaaer ned omtrent dertil, er et kort Stykke i Drogden. Gaae vi videre, kunne vi gennem Langelandsbæltet gaae ned til Bordingborg paa $\frac{1}{4}$ Mil nær med store Skibe, ligesom vi kunne gaae med dem udenom Langelandsbæltet til henimod Thyro, saa at de Strækninger i vore Farvande, hvor vi kun have 12 Fods Vand eller derunder, maae søges gennem Grønsund ad Stubbejøbing til og Grundene om Bordingborg og derafra til Uvsund; men videre op i Bøgestrømmen er der endog kun 8 Fod. Jeg kan saaledes ikke see, at Bestemmelsen 12 Fods Dybgaaende just er begrundet i vore Farvandes Besskaffenhed i Almindelighed, og jeg kan ikke see Andet, end at dette „vore snevre Farvande“ kan være ligesaa godt Syd for Falster og Lolland som Nord for disse Der, og